

і ресторанів. Якщо уважно розглянути петриківський розпис, то помітите, що в ній немає ніяких нашарувань і палітурок. Жодна квітка або листочок не затуляє один одного - вони розташовані поруч. Барвіста петриківський розпис не знає змішування кольорів, і це надає малюнкам делікатність і вишуканість.

Вишукана і неповторна, петриківський розпис - відмінний привід для гордості українців. Ще б пак, адже в основі її барвистих візерунків лежить безмежна любов до рідного краю. Магія петриківського. Різноманітність кольорів, листочків, ягід петриківського розпису захоплює, змушує розглядати шедеври народного малярства годинами. Не дивно, що в 2013 році унікальне мистецтво внесли до Списку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО.

ДОСЛІДЖЕННЯ КОВОРКІНГ-КОЛІВІНГ КОМПЛЕКСІВ

Мищенко А.Р.

Науковий керівник – Швець Л.М., канд. архіт., доцент

Поява колівінгу та коворкінгу як функціонального типу була обумовлена економічними та соціальними передумовами та являють собою об'єднання в одному комплексі будівель – житла, роботи та об'єктів обслуговування.

Бережною К. С. у 2018 році було проведено масштабне дослідження на тему «*Коворкінг як напрям соціокультурної діяльності публічних бібліотек України*». Там вона написала про те, що переорієнтація виробництва в більш інтелектуальний та креативний сектор призвели до трансформації класичної схеми міста. Тепер життя робота та відпочинок концентруються у креативних Хабах, Техно-парках, ІТ-кластерах. Тому поява такої містобудівної одиниці, як в коворкінг-колівінг комплекс, є закономірною та вельми актуальною для подальшого переосмислення та вивчення.

Артюхін Я.Н. у своєму дослідженні «Коворкінг як приклад акмеологічного середовища» зазначив, що в широкому сенсі коворкінг (від англ. *coworking* - співпраця) – це не просто приміщення, цілісна система організації роботи людей різної зайнятості у спільному просторі. У більш вузькому сенсі коворкінг – це колективний офіс (*coworking space*). Коворкінгу характерна гнучка організація неформального робочого простору зі своїм мікрокліматом. Тобто соціальна модель коворкінгу більше нагадує модель міста яке формує свою власну внутрішню культуру та взаємозв'язки у спільноті користувачів (резидентів).

Прототипами сучасного колівігу (від англ. *co-living* – спільне проживання), як типу житла були дохідні будинки (призначені для

здачі в оренду), гуртожитки та комунальні квартири для постійного проживання. Ці різновиди житла з'явилися зі збільшенням населення у містах, коли попит на житло перевищував наявний житловий фонд. Зараз колівінг це житлова модель житлової громади, яка вміщує трьох або більше біологічно не пов'язаних людей. Загалом колівінг - це тип навмисного співтовариства, яке забезпечує спільне житло для людей зі схожими цінностями чи намірами.

На сучасному етапі розвитку житлової типології, колівінг теж стає новою альтернативою існуючим різновидам житла. Це обумовлено з одного боку економічними факторами такими, як відсутність можливості у молодих людей придбати власне житло у центральних зонах міста з розвинутою інфраструктурою, а з іншого соціальними - популяризація способу життя, що не залежить від великого терміну перебування на одному місці, в одній конкретній локації, так званий «космополітизм». Про це у своїй роботі «Будівництво нових міськ креативної економіки. Підйом коворкінг- просторів» писав Бруно Морісет.

До основної групи користувачів (резедентів) даного функціонального різновиду будівлі можна віднести людей, віком від 18 до 40 років, без дітей, які задіяні у високотехнологічних, креативних та інноваційних індустріях, мають сучасні спеціальності. Поява таких просторів приносять користь суспільству, об'єднуючи професіоналів, підприємців, фрілансерів, яким потрібні приміщення задля налагодження зв'язків з іншими представниками креативної спільноти. Таким чином соціальні зв'язки обумовлюють економічну доцільність формування колівінг-коворкінг комплексів. Головними особливостями колівінг-коворкінгів є не тільки оточення, але і зручне розташування в міському просторі з розвинутою інфраструктурою, комфортні побутові умови, сучасний дизайн. Спільні робочі умови вимагають загальних просторів і ресурсів, таких як високошвидкісний інтернет, зручні меблі, офісне обладнання, освітлення, шафи для зберігання документів, принтери, кав'ярні та кухні. Тема закордонного досвіду коворкінг-колівінг комплексів нерідко є предметом дослідження для різних авторів. Наприклад, Хакунова Жанетта Алієва у своїй науковій статті розглянула коворкінг-колівінг центри у просторі сучасного міста на прикладі Китаю. Дослідження на тему «Коворкінг: переваги та недоліки організації робочих місць» було проведено в 2017 році Христиною Снігур. Авторка дослідила організацію та функціонування коворкінг-просторів. В українських реаліях коворкінг-колівінг комплекси призначені в першу чергу для тих, хто через роботу або навчання змушений перебраться в інше місто. Такий комплекс має забезпечити потребу не тільки у су-

часному, комфортному, доступному житлі, але і надасть можливість для подальшого кар'єрного розвитку, зустрічі однодумців, спільній роботі над цікавими проектами та стратапами, адже в Україні молодих, талановитих і амбіційних людей з кожним роком більше.

Таким чином, такі комплекси вже у наступному десятиріччі можуть скласти серйозну конкуренцію звичайним житловим комплексам на ринку оренди нерухомості. По-перше, разом знімати дешевше. По-друге, спільне проживання людей зі схожими цінностями та інтересами — це своєрідний інкубатор, де можна працювати над цікавими проектами та завести корисні зв'язки

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОЄКТУВАННЯ ПАРКІНГІВ

Сюдер Мехмет Улаш

Науковий керівник – Смірнова О.В., канд. архіт., доцент

At the beginning and middle of the XX century, the emergence of mass motorization of the population has led to the fact that the insufficient capacity of existing facilities for permanent storage of cars is partially offset by the placement of vehicles in open parking, which also does not cover all storage needs of individual vehicles. As a result of the rapid increase of the world, technological and economic developments and the rising level of prosperity, the number of vehicles has enlarged all over the world and consequently the need for parking areas has increased. The rapid enlarge in the number of vehicles in big cities and the sudden and hasty design of parking lots can lead to unplanned urbanization. Car parks designed in the 21st century are tried to be designed economically and ecologically. In developed countries, car parks are designed in accordance with the texture and culture of the city. In addition, other functions can be offered in addition to the car park of the park. The designed ecological car parks are predominantly made with materials suitable for recycling. For example, wood, metal, natural stone concrete, etc. In order to prevent modern car parks from taking up more space in the congestion of the city, elevator car park designs developed in recent years are used. In addition, these modern car parks are designed to be self-sufficient. The solar panels used and smart roads that can generate electricity while passing over the vehicles enable the parking lot to generate its own electricity. With the widespread use of electric vehicles in the upcoming years, the designs of the parking lots will be shaped according to the needs of electric vehicles. PARK'N'PLAY project designed by JAJA Architects in Canada gives an idea about the parking lots to be designed in the coming periods. The exterior facade and the rooftop car park, which has